

SEVENTH SUNDAY AFTER PENTECOST

Icon of Healing Two Blind Men

July 8, 2018

SEVENTH SUNDAY AFTER PENTECOST

THE HOLY GREAT-MARTYR PROCOPIUS

SCHEDULE OF SERVICES FOR JULY 9 – JULY 15

SUNDAY, JULY 15 – SUNDAY OF THE FATHERS OF THE SIX ECUMENICAL COUNCILS
THE HOLY GRAND-PRINCE VLADIMIR THE GREAT, EQUAL TO THE APOSTLES;
THE HOLY MARTYRS CYRICUS AND JULITTA, HIS MOTHER
9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

PLEASE NOTE: The rummage sale has been postponed. Items are still being accepted for a future date.

The Christian prays while he walks, while he talks, while he rests, while he works or reads: and, when he meditates alone in the secret retreat of his own soul, and calls upon the Father with groans that are no less real because they are unspoken, the Father never fails to answer and draw near to him.

– *St. Clement of Alexandria*

TEMPORARY CHURCH HOME

During the period between vacating our current location and moving into the new church in Santee we need a location to worship. Thanks to Volodymyr Bachynsky's efforts we have entered into an agreement with St. Augustine Monastery at 3266 Nutmeg Street in San Diego. We will have use of their beautiful chapel for liturgical services on Sundays and most Holy Days. *Слава Богу!* Glory to God! Let us remember the Augustinian community in our prayers - thanking God for their generosity towards our community. We also are thankful for the support in this endeavor from Bishop Robert McElroy, bishop of the Roman Catholic diocese of San Diego. We expect to begin worshiping at St. Augustine's mid to late October.

**Donate to St. John the Baptizer Ukrainian Catholic Church
when you purchase from smile.amazon.com**

YES, IT'S TRUE!

When you purchase items from smile.amazon.com (same items and low cost as at Amazon.com) 0.5% of your eligible purchases can be donated to our church.

To begin shopping (and donating!) go to smile.amazon.com:

- You use the same account on Amazon.com and AmazonSmile.com. Your shopping cart, wish list, wedding or baby registry, and other account settings are also the same.
- Just select "St. John the Baptizer Ukrainian Catholic Church" as your charity to receive donations from eligible purchases before you begin shopping. Amazon will remember your selection, and then every eligible purchase you make at smile.amazon.com will result in a donation.
- Donations are made by the AmazonSmile Foundation and are not tax deductible by you.

IF YOU FEEL LAZY ABOUT GOING TO MASS, MEET PADDY THE IRAQI

Tom Hoopes | Jul 07, 2018

aleteia.org

A martyr of our own day, his love for the Eucharist is like that of martyrs down the centuries ...

When I told the story of hero priest Father Ragheed Ganni to summer camp students at Benedictine College last month, I had to pause to regain my composure.

“I had no idea,” said a student in the back. “And sometimes I complain that I don’t feel like going to Mass!”

Now, 11 years after his death as a martyr, the sainthood cause for Father Ganni has been introduced.

Father Ragheed first came to international notice two years before his death, in 2005, when he spoke in Bari, Italy, at a Eucharistic congress.

That is when he explained what happened to his sister.

“On June 20 of last year, a group of young women were cleaning the church to get it ready for Sunday service. My sister Raghad, who is 19, was among them,” he said.

“As she was carrying a pail of water to wash the floor, two men drove up and threw a grenade that blew up just a few yards away from her.”

It was a miracle that she survived, but what happened next was even more extraordinary.

“For me and my community, my sister’s wounds were a source of strength so that

we, too, may bear our cross,” he said. “Mosul Christians are not theologians; some are even illiterate. And yet inside of us for many generations one truth has become embedded: without the Sunday Eucharist we cannot live.”

Ganni spoke fluent Italian, after spending seven years in seminary in Rome. The Iraqi homeland he re-entered after his ordination in 2001 was very different from the one he left.

After the U.S.-led invasion ousted Sunni leader Saddam Hussein, Iraq became hostile territory for Christians. The Islamist violence was pervasive and constant, targeting liquor stores at first, then churches, then Christians everywhere.

In his 2005 remarks, Ganni said, “Last August in St. Paul Church, a car bomb exploded after the 6 p.m. Mass. The blast killed two Christians and wounded many others.”

He added that the event was a “miracle” because only one bomb of many planted in a car went off. “Had they all gone off together the dead would have been in the hundreds since 400 faithful had come on that day.”

He also shared the story of the destruction of Our Lady of the Tigris Shrine on the vigil of the Immaculate Conception. “This and fundamentalist violence against young Christians have forced many families to flee,” he said.

Father Ganni also had an opportunity to flee.

He studied at the Pontifical Irish College in Rome, where he made fast friends with Irish seminarians with whom he spent summers in Lough Neagh in Northern Ireland, since he was banned from going home. Journalist Ed West described how his friends called Ragheed “Paddy the Iraqi” and arranged for the Irish hierarchy to offer him a parish after he was ordained in 2001.

Father Ganni refused. He was needed at home.

“That is where I belong, that is my place,” he said.

His emails to friends always begged urgently for prayers.

“His church was blown up. Their house was blown up. He was saying Mass in the basement. He continued on,” his friend, Father Don Kettle told West.

In one heartbreaking story, Ragheed was administering First Communion to children in the basement of his church as the sound of gunfire outside filled the room, terrifying the children.

Father Ragheed, frightened but calm, told the kids that the sound was fireworks celebrating their big day.

“The terrorists might think they can kill our bodies or our spirit by frightening us, but, on Sundays, churches are always full,” he said in Bari. “They may try to take our life, but the Eucharist gives it back.”

“There are days when I feel frail and full of fear. But when, holding the

Eucharist, I say ‘Behold the Lamb of God, Behold him who takes away the sin of the world,’ I feel his strength in me,” he said. “When I hold the Host in my hands, it is really he who is holding me and all of us, challenging the terrorists and keeping us united in his boundless love.”

Two years later, on July 3, 2007, Father Ragheed was driving away from his church with his cousin and, in the car behind him, two deacons and one deacon’s wife.

Local thugs stopped the cars and dragged the woman away. One approached Father Ragheed, shouting, “I told you to close the church, why didn’t you do it? Why are you still here?”

“How can I close the house of God?” asked Ragheed.

The men were shoved to the ground and shot.

When the faith rebounds in our time — and it will — we will have heroes like Father Ganni to thank.

Проповідь на 7-му неділю по Зісланні Святого Духа

Зір душі – сумління

Дорогі брати і сестри! Бути позбавленим яких-небудь змислів – яке ж це горе й нещастя для людини! А вже найбільше нещасною є та людина, яка немає зору. Довкруги неї розлогі, барвисті поля, полонини, вкриті різнобарвним квіттям; із скелистих пагорбів спадають ручаї свіжої води; високі дерева знімаються вгору, а понад ними роїться різнорідне птаство. Сліпа людина цього всього не бачить і навіть не може собі уявити. Вона не знає також про красу голубого неба, на якому царює промінне сонце – джерело світла і тепла. Вона й не знає дивної краси зоряного неба з мільйонами своїх сонць, планет і місяців. Сліпа людина не може оглядати цієї пречудної святині Божої величі й краси. Вона, нещасна, не має змоги читати найдосконалішої і найбільш вимовної книги Божої премудрості і всемогутності. Сліпій людині бракує маленького, але дуже складного і цінного органа, якого навіть сучасна людська техніка не спроможна докладно відтворити – отой фізичний, природний зір людини. Сліпа людина, звичайно, не знає, як виглядає її рідна мати, тато, брат, сестра чи інші люди. Вона боляче відчуває свою обмеженість, свою слабкість, свою непридатність. Тож не диво, що як оті два євангельські сліпці почули, що надходить Ісус-Месія, почали кликати на весь голос: „Помилуй нас, сину Давидів!” І справді Христос помилював їх, повернувши їм зір.

Із щоденного життя знаємо, дорогі брати і сестри, що людина складається не лише з тіла і змислів, але також з розумної, свободної душі. Премудрий Архітектор, Творець Всесвіту й людини обдарував її фізичну частину різними змислами, а між іншим – зором. Він подбав також про зір душі людини, тобто про сумління.

Сумління! „Що ж це таке? – питаєте – І як воно діє в людині?”

Сумління – це снага, сила душі, що наказує їй прямувати такою дорогою життя, щоб без шкоди і втрати для себе зайти до остаточної мети, яку Творець призначив людині ще при її створенні. Сумління показує не лиш правильну дорогу до мети людини, воно вказує їй ще й прегарні краєвиди чеснот, шпилі святих ідеалів, також і пропасті й трясовиння гріха.

Як у всесвіт, так і в душу й тіло людини Господь поклав свої відвічні Божі природні закони. Поклав їх Господь у душу людини на те, щоб як природа світу, так і людська природа ними керувалась і доходила до остаточної своєї мети. А що жодне створіння всесвіту, за винятком розумної людини, не є свободним у відношенні до законів природи, то вони від віків точнісінько виконують їх без найменших відхилень.

Зовсім інакше мається справа зі свободним створінням – людиною. Вона теж керується природними законами щодо свого тіла, бо їсть, як відчуває голод, спочиває, як почувається змученою, невиспаною; все ж таки може відмовитися прийняти їжу, спочинок хоч на деякий час. Якщо людина може інколи відхилитися від деяких природних законів, то тим більше може вона й знехтувати тими законами, які керують її внутрішнім життям, тобто може відхилитися від т. зв. моральних законів.

Щоб людина могла жити властивим собі життям, щоб вона могла розвиватися згідно з законами і волею свого Творця, необхідно їй ті Божі закони, покладені

Богом у серце і душу кожної людини, докладно знати і розуміти. Крім цього, Бог дав людям авторитетного тлумача своїх законів – Церкву. Найближчим, однак, тлумачем і сторожем тих природних моральних законів, вирізьблених у серцях усіх людей, Господнім даром у вигляді снаги є власне сумління! Сумління є тією силою, тими очима душі людини, які читають Божий закон, вирізьблений у наших серцях. Сумління є тим Божим зором, що дає світло зорові душі віруючої і невіруючої людини. Бо кожне діло, що його довершує людина, є згідне або супротивне якомусь законові Божому. І цей зір людського сумління реагує завжди, остерігаючи волю людини: „Цього не роби, бо це зле!”, або дає наказ: „Роби це, бо воно добре!”, а чи безапеляційно спонукає осудити людину, коли вчинила зло; або втішити, приносити мир і злагоду, коли виконала добро. Людина, яка має здоровий зір свого сумління, має певного водія по дорозі Божого закону; вона не розминеться зі своєю метою – осягає злуку з Богом; вона є людиною доброю і, напевно, буде вічно щасливою. І, навпаки, хто легковажить, надуживає очей-зору свого сумління, є людиною злою, неспокійною, яка в почутті своєї вини та злоби чимраз більше й більше віддаляється від Бога і вічного щастя.

Так ото ми, дорогі брати і сестри, бачимо і переконуємося, що в серці й душі кожної людини є вирізьблений природний і моральний Божий закон. Кожна людина має дану Богом снагу сумління на те, щоб той закон відчитувати та в його світлі побачити, чи наші діла добрі, чи злі. Послідовно Господь є також справедливий, коли від усіх людей без винятку, які лише прийшли до розуму, вимагає виконання, збереження цього закону. Бог усім без винятку грозить

найтяжчими і вічними карами за його знехтування і переступлення.

Сумління людини не лише тут, під час туземного життя, але й по смерті, протягом усієї вічності буде для людини джерелом невичерпного щастя або нещастя.

Тому понад усе намагаймося мати добре, здорове, чисте сумління – отой добрий зір нашої душі; як очі тіла можуть деколи зіпсуватися й тоді тратимо зір, стаємо короткозорими, а чи й сліпими й не маємо змоги вже більше оглядати й утішатися повнотою краси видимого світу, так само воно й з очима нашої душі, з нашим сумлінням. Найбільш осліплюючою хворобою душевного зору людини є гріх. Людина, яка втратила зір, вже більше не бачить шляху, яким має прямувати, не зауважує заглибин, ровів і багна на цьому шляху. Так у людині, яка віддається гріхам і беззаконню, сумління стає сліпим: тратить снагу надприродного зору, бачення; воно ніяк не може вже правильно читати закону Божого, добачити ями і трясовини зла, душевного нещастя. У такому стані душевної сліпоти нічого іншого не залишається для нас, як кликати сердечно: „Помилуй нас, Сину Давидів!” (Мт. 9,27). Христос Спаситель – єдиний лікар, який має успішний лік і силу вилікувати сліпоту наших душ, а ним є ласка Божа.

При допомозі благодаті Божої наша душа матиме бистрі, здорові очі сумління, які вестимуть нас шляхом добрих діл і чеснот до щасливої вічності. Амінь.

*Єпископ Софрон Мудрий, ЧСВВ
Недільна благовість. Проповіді на
неділі і свята літургійного року. –
Івано-Франківськ: Івано-Франківська
Теологічна Академія, 2006. – 376 с.*

A Prayer for the Construction of our New Church

O Lord Jesus Christ our God, Cornerstone of Your holy Church, Giver of every good gift, the One who first loved us, look down upon us Your people who desire to build a new church unto Your glory and grant us the wisdom, strength, and resources to accomplish this task in accordance with Your will. Remember the friends and benefactors of this parish who support the construction of this holy church and bless them with Your good things. And as You did proclaim that even if Your disciples were silent, the very stones would cry out, so also grant that this holy church may proclaim You and draw all who dwell in the surrounding area to worship You in spirit and in truth. In flame our hearts with love for You that we may offer to You ourselves and all You have given us to the glory of Your holy Name. For You are the true Philanthropist—the Lover of Mankind—and to You do we send up glory, together with Your eternal Father, and Your most holy, good, and life-creating Spirit, always, now and ever, and unto the ages of ages. Amen.

BUILDING FUND

Donations		
sub-total	\$13,507.00	
Kitt's Kitchen		
sub-total	\$2,255.10	
Total Donations	\$15,762.10	
Interest dividends	\$1.31	
Expenses		
AEI	\$3,900.00	<i>Environmental Study</i>
Bell Tower	\$2,500.00	<i>Due Diligence</i>
Wire Fee	\$25.00	
Total Expenses	\$6,425.00	
Current Balance	\$9,338.41	
Coffee Fund	\$7,857.05	

Молитва на Будову нашої нової Церкви

Господи Боже, Ісусе Христе наш, наріжний камінь Твоєї Церкви, Ти перший огорнув нас своєю любов'ю, Ти податель всіх земних благ, споглянь на нас, твоїх дітей, які прагнуть збудувати новий храм на Твою славу. Даруй нам мудрість, силу та ресурси для здійснення цього будівництва, якщо на це Твоя Свята воля. Благослови та підтримуй всіх жертводавців цієї парафії, які долучатимуться до будівництва цієї святині. Ти сповістив, що, навіть тоді, коли твої учні будуть мовчати, то каміння буде кричати. То ж подай, щоб ця церква, наповнена Духом Святим та Твоєю правдою, наvertsала до Бога всіх тих, хто живуть в її околицях, щоб Тебе величати. Наповни наші серця любов'ю до Тебе, щоб ми віддали себе і все Тобі, на славу Твого святого імені. Бо ти справжній наш Податель – Чоловіколюбець – і Тобі возсилаємо з безначальним Твоїм Отцем, і пресвятим, і благим, і животворящим твоїм Духом, нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь

Sunday offering for July 1

Amount	Number	
\$10.00	3	
\$20.00	4	
\$30.00	2	(1 loose)
\$40.00	2	
\$105.00	1	
\$160.00	1	
<u>\$1000.00</u>	<u>1</u>	(pledge fulfilment)
\$1540.00		
Parishioner Total:	\$1510.00	
Visitor:	\$30.00	

Average / parish household (43): \$29.61
Weekly Stewardship Goal: \$2200.00

Deficit: <\$690.00>

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

They Saw Because They Believed

At that point, two blind men follow the Lord as He was passing by. But if they could not see, how could the blind men know of the Lord's departure as well as His name? Moreover, they called him "Son of David" and asked to be made well. In the two blind men, the entire earlier pre-figuration is complete.

To these unknowing persons the law gave evidence as to the one from whom they sought a cure. It indicated to them that their Savior in the flesh was of the line of David. It also introduced light to the minds of those who were blind from past sins. They could not see Christ but were told about Him.

The Lord showed them that faith should not be expected as a result of health but health should be expected because of faith. The blind men saw because they believed; they did not believe because they saw. From this we understand that what is requested must be predicated on faith and that faith must not be exercised because of what has been obtained. If they should believe, He offers them sight. And He charges the believers to be silent, for it was exclusively the task of the Apostles to preach.

St. Hilary of Poitiers